

Warszawa, dnia 8 grudnia 2016 r.

Poz. 1983

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾**

z dnia 7 listopada 2016 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego
w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki**

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Dz. U. z 2015 r. poz. 1959), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 10 listopada 2015 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Dz. U. poz. 1986).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 10 listopada 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Dz. U. poz. 1986), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Minister Rozwoju i Finansów: *M. Morawiecki*

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – rozwój regionalny, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rozwoju i Finansów
z dnia 7 listopada 2016 r. (poz. 1983)

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU REGIONALNEGO¹⁾**

z dnia 15 grudnia 2010 r.

w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, 1250, 1948 i 1954) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej, w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) beneficjencie – należy przez to rozumieć beneficjenta w rozumieniu art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju;
- 2) beneficjencie pomocy – należy przez to rozumieć beneficjenta pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948);
- 3) dużym przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca;
- 3a) instrumentach inżynierii finansowej – należy przez to rozumieć wyodrębnione księgowo fundusze utworzone w celu tworzenia korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości przez udzielanie z ich środków pożyczek, których wypracowane zyski przeznaczane są na cele związane z utworzeniem tych funduszy, zarządzane w szczególności przez:
 - a) banki krajowe, banki zagraniczne, instytucje kredytowe lub instytucje finansowe – w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁾),
 - b) banki spółdzielcze – w rozumieniu ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2016 r. poz. 1826),
 - c) podmioty, które nie działają w celu osiągnięcia zysku lub przeznaczają zyski na cele statutowe służące tworzeniu korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości przez udzielanie pożyczek,
 - d) konsorcja podmiotów, o których mowa w lit. a–c;
- 4) jednostce naukowej – należy przez to rozumieć podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620, z 2015 r. poz. 249 i 1268 oraz z 2016 r. poz. 1020, 1311 i 1933);
- 4a) jednym przedsiębiorstwie – należy przez to rozumieć podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1);
- 5) leasingu – należy przez to rozumieć umowę leasingu w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych oraz w rozumieniu Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej, o których mowa w rozporządzeniu

¹⁾ Obecnie działem administracji rządowej – rozwój regionalny kieruje Minister Rozwoju i Finansów, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854 i 1864 oraz z 2016 r. poz. 615, 904, 996, 1177, 1579 i 1948.

Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmującym określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 320 z 29.11.2008, str. 1, z późn. zm.³⁾);

- 6) mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć odpowiednio mikroprzedsiębiorstwo, małe lub średnie przedsiębiorstwo spełniające warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji”;
- 7) oddelegowaniu – należy przez to rozumieć oddelegowanie, o którym mowa w art. 30 pkt 6 rozporządzenia Komisji⁵⁾;
- 8) pracowniku – należy przez to rozumieć:
 - a) pracownika w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666),
 - b) właściciela, pełniącego funkcje kierownicze,
 - c) wspólnika, w tym partnera prowadzącego regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiącego z niego korzyści finansowe,
 - d) osobę świadczącą usługi na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380, 585 i 1579) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło – z wyłączeniem pomocy udzielanej zgodnie z § 19 ust. 1;
- 9) pracowniku znajdującym się w bardzo niekorzystnej sytuacji – należy przez to rozumieć osobę, która pozostawała bez zatrudnienia przez okres co najmniej 24 miesięcy poprzedzających zatrudnienie;
- 10) pracowniku znajdującym się w szczególnie niekorzystnej sytuacji – należy przez to rozumieć osobę, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) pozostawała bez zatrudnienia w okresie ostatnich 6 miesięcy,
 - b) nie posiada wykształcenia średniego lub zasadniczego zawodowego, zgodnie z Międzynarodową Standardową Klasyfikacją Edukacji (ISCED), na poziomie ISCED 3,
 - c) najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia do projektu ukończyła 50. rok życia,
 - d) jest osobą dorosłą:
 - samotnie wychowującą dzieci, będącą panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem albo osobą, w stosunku do której orzeczono separację w rozumieniu odrębnych przepisów, lub osobą pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli jej mąż został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności, lub
 - samotnie mającą na utrzymaniu osobę zależną,

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 17.12.2008, str. 10, 17, 21 i 25; Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 3; Dz. Urz. UE L 17 z 22.01.2009, str. 23; Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2009, str. 10 i 16; Dz. Urz. UE L 80 z 26.03.2009, str. 5; Dz. Urz. UE L 139 z 05.06.2009, str. 6; Dz. Urz. UE L 149 z 12.06.2009, str. 6 i 22; Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 5; Dz. Urz. UE L 239 z 10.09.2009, str. 48; Dz. Urz. UE L 244 z 16.09.2009, str. 6; Dz. Urz. UE L 311 z 26.11.2009, str. 6; Dz. Urz. UE L 312 z 27.11.2009, str. 8; Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 15, 21 i 43; Dz. Urz. UE L 347 z 24.12.2009, str. 23; Dz. Urz. UE L 77 z 24.03.2010, str. 33 i 42; Dz. Urz. UE L 157 z 24.06.2010, str. 3; Dz. Urz. UE L 166 z 01.07.2010, str. 6; Dz. Urz. UE L 186 z 20.07.2010, str. 1 i 10; Dz. Urz. UE L 193, z 24.07.2010, str. 1; Dz. Urz. UE L 304 z 20.11.2010, str. 63; Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 1; Dz. Urz. UE L 305 z 23.11.2011, str. 16; Dz. Urz. UE L 146 z 06.06.2012, str. 1; Dz. Urz. UE L 360 z 29.12. 2012, str. 1, 78 i 145; Dz. Urz. UE L 61 z 05.03.2013, str. 6; Dz. Urz. UE L 90 z 28.03.2013, str. 78; Dz. Urz. UE L 95 z 05.04.2013, str. 9; Dz. Urz. UE L 312 z 21.11.2013, str. 1; Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 38 i 42; Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 9; Dz. Urz. UE L 365, z 19.12.2014, str. 120; Dz. Urz. UE L 5 z 09.01.2015, str. 1 i 11; Dz. Urz. UE L 306 z 24.11.2015, str. 7; Dz. Urz. UE L 307 z 25.11.2015, str. 11; Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2015, str. 19; Dz. Urz. UE L 330 z 16.12.2015, str. 20; Dz. Urz. UE L 333 z 19.12.2015, str. 97; Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2015, str. 49; Dz. Urz. UE L 257 z 23.09.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 295 z 29.10.2016, str. 19.

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 320 z 30.11.2013, str. 22.

⁵⁾ Uchylone przez art. 57 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), które weszło w życie z dniem 1 lipca 2014 r.

- e) pracuje w sektorze lub zawodzie, w których różnica w poziomie zatrudnienia kobiet i mężczyzn jest co najmniej o 25% wyższa niż przeciętna różnica w poziomie zatrudnienia kobiet i mężczyzn we wszystkich sektorach gospodarki narodowej w Rzeczypospolitej Polskiej oraz należy do grupy będącej w mniejszości w danej branży lub zawodzie,
 - f) jest członkiem mniejszości narodowej lub etnicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 573 oraz z 2016 r. poz. 749), który w celu zwiększenia szans na uzyskanie dostępu do stałego zatrudnienia musi poprawić znajomość języka, uzupełnić szkolenia zawodowe lub zwiększyć doświadczenie zawodowe;
- 11) szkoleniu ogólnym – należy przez to rozumieć szkolenie teoretyczne lub praktyczne, prowadzące do zdobycia przez pracownika kwalifikacji, które będzie mógł wykorzystać zarówno na obecnym stanowisku pracy u danego beneficjenta pomocy, jak również na przyszłych stanowiskach pracy, u innych pracodawców lub na innych polach działalności zawodowej;
 - 12) szkoleniu specjalistycznym – należy przez to rozumieć szkolenie teoretyczne lub praktyczne, prowadzące do zdobycia przez pracownika kwalifikacji zasadniczo i bezpośrednio przydatnych na obecnym lub przyszłym stanowisku pracy u danego beneficjenta pomocy oraz bezpośrednio powiązanych ze specyfiką prowadzonej przez niego działalności, których nie będzie mógł wykorzystać lub też będzie mógł wykorzystać w ograniczonym stopniu u innych pracodawców lub na innych polach działalności zawodowej;
 - 13) wkładzie prywatnym beneficjenta pomocy – należy przez to rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez beneficjenta pomocy w związku z otrzymanymi wcześniej innymi środkami publicznymi, w szczególności w formie kredytów preferencyjnych, dopłat do oprocentowania kredytów, gwarancji lub poręczeń udzielonych na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku, a także środkami z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej i Funduszu Spójności;
 - 14) wydatkach kwalifikowalnych – należy przez to rozumieć wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą finansową określone w rozporządzeniu, bezpośrednio związane z projektem i niezbędne do jego realizacji, pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług, z wyjątkiem gdy:
 - a) wydatek jest ponoszony przez beneficjenta pomocy niebędącego jednocześnie beneficjentem lub
 - b) beneficjentowi pomocy będącemu jednocześnie beneficjentem, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie przysługuje prawo do jego zwrotu lub odliczenia;
 - 15) wysoko wykwalifikowanym personelu – należy przez to rozumieć osoby, o których mowa w *art. 30 pkt 5 rozporządzenia Komisji*⁵⁾.

Rozdział 2

Warunki wyłączeń

§ 3. 1. Pomoc, o której mowa w § 1, nie może być udzielona:

- 1) na pokrycie wydatków kwalifikowalnych związanych z działalnością, o której mowa w *art. 1 ust. 2 lit. a i b rozporządzenia Komisji*⁵⁾;
- 2) podmiotom, o których mowa w *art. 1 ust. 6 lit. c rozporządzenia Komisji*⁵⁾;
- 3) na projekt, którego realizacja została rozpoczęta przed dniem złożenia wniosku o udzielenie pomocy, przy czym przez wniosek o udzielenie pomocy należy rozumieć:
 - a) wniosek o dofinansowanie projektu – w przypadku beneficjentów pomocy będących jednocześnie beneficjentami,
 - b) umowę o przystąpieniu do projektu – w przypadku beneficjentów pomocy niebędących jednocześnie beneficjentami;
- 4) oraz wypłacona podmiotom, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej, uznającej pomoc za niezgodną z prawem lub ze wspólnym rynkiem (rynkiem wewnętrznym) – zgodnie z *art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej*.

2. Pomocy, o której mowa w § 1, udziela się we wszystkich sektorach gospodarki, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w *art. 1 ust. 3 lit. a–d rozporządzenia Komisji*⁵⁾.

Rozdział 3

Udzielanie pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia

§ 4. Pomoc na subsydiowanie zatrudnienia jest udzielana zgodnie z przepisami *rozdziału I, sekcji 9 w rozdziale II*⁵⁾ oraz *rozdziału III rozporządzenia Komisji*⁵⁾.

§ 5. 1. Pomoc, o której mowa w § 4, może być przeznaczona na pokrycie ponoszonych przez beneficjenta pomocy wydatków związanych z:

- 1) kosztami płac pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych, na które składają się:
 - a) wynagrodzenie brutto,
 - b) opłacone od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne;
- 2) dodatkowymi kosztami zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych, na którą składają się wydatki ponoszone na pokrycie kosztów:
 - a) adaptacji pomieszczeń zakładu pracy do potrzeb pracowników niepełnosprawnych,
 - b) adaptacji lub zakupu sprzętu lub zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych, w tym technologii wspomagającej lub przystosowanej do ich potrzeb, których beneficjent pomocy nie poniósłby, gdyby zatrudniał pracownika pełnosprawnego,
 - c) zatrudnienia pracownika wyłącznie w celu wspomagania pracownika niepełnosprawnego w pracy w zakresie czynności ułatwiających komunikowanie się z otoczeniem oraz czynności niemożliwych lub trudnych do samodzielnego wykonania przez pracownika niepełnosprawnego.

2. Wniosek o subsydiowanie zatrudnienia jest składany przed dniem zatrudnienia pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, pracownika znajdującego się w bardzo niekorzystnej sytuacji lub pracownika niepełnosprawnego.

§ 6. 1. Wydatkami kwalifikowalnymi w przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji są koszty płac nowo zatrudnionych pracowników ponoszone przez beneficjenta pomocy w okresie 12 miesięcy lub w przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji, koszty płac nowo zatrudnionych pracowników ponoszone przez beneficjenta pomocy w okresie 24 miesięcy.

2. Maksymalna intensywność pomocy liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do wydatków kwalifikowalnych w przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji wynosi 50%.

§ 7. W przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji, wkład prywatny beneficjenta pomocy w kosztach zatrudnienia powinien wynosić co najmniej 50%.

§ 8. Pomoc na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji może być udzielana łącznie z inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis*, niezależnie od jej formy i źródła, w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych na subsydiowanie zatrudnienia, jeżeli łączna intensywność pomocy nie przekroczy maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w § 6 ust. 2.

§ 9. 1. Pomoc na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji jest udzielana, jeżeli utworzone miejsce pracy stanowi wzrost netto liczby pracowników u danego beneficjenta pomocy w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy a w przypadku gdy utworzone miejsce pracy nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników u danego beneficjenta pomocy, stanowisko lub stanowiska, zostały zwolnione w następstwie rozwiązania stosunku pracy przez pracownika, zmniejszenia wymiaru czasu pracy z inicjatywy pracownika, przejścia na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy lub rozwiązania stosunku pracy w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

2. Pracownicy znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji są uprawnieni do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy, zaś pracownicy znajdujący się w bardzo niekorzystnej sytuacji są uprawnieni do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej 24 miesięcy, a umowa o pracę może zostać rozwiązana tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

3. W przypadku gdy okres zatrudnienia jest krótszy niż 12 miesięcy, lub odpowiednio 24 miesiące, pomoc przyznana beneficjentowi pomocy jest pomniejszana proporcjonalnie.

§ 10. 1. Beneficjentowi pomocy może zostać przyznana pomoc na subsydiowanie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana, jeżeli:

- 1) maksymalna intensywność pomocy liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do wydatków kwalifikowalnych w przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych wynosi 75%;
- 2) zatrudnienie powoduje wzrost netto liczby pracowników u danego beneficjenta pomocy, w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy lub w przypadku, gdy utworzone miejsce pracy nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników u danego beneficjenta pomocy, stanowisko lub stanowiska zostały zwolnione w następstwie rozwiązania stosunku pracy przez pracownika, zmniejszenia wymiaru czasu pracy z inicjatywy pracownika, przejścia na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy lub rozwiązania stosunku pracy w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych;
- 3) pracownicy niepełnosprawni będą uprawnieni do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy lub też przez inny okres wynikający ze zbiorowych układów pracy, a umowa o pracę może zostać rozwiązana tylko w przypadku naruszenia przez pracownika niepełnosprawnego obowiązków pracowniczych.

3. Wydatkami kwalifikowalnymi w przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych są koszty płac nowo zatrudnionych pracowników ponoszone przez beneficjenta pomocy w dowolnym okresie, na jaki zostali zatrudnieni pracownicy niepełnosprawni.

§ 11. Pomoc przeznaczona na subsydiowanie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych może być udzielana łącznie z inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis*, niezależnie od jej formy i źródła, w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych na subsydiowanie zatrudnienia, jeżeli łączna intensywność pomocy nie przekroczy 100% kosztów wynagrodzenia i opłaconych od wynagrodzeń obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne w okresie, w którym są zatrudnieni pracownicy niepełnosprawni.

§ 12. 1. Beneficjentowi pomocy może zostać przyznana pomoc na pokrycie wydatków związanych z dodatkowymi kosztami zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2.

2. Do wydatków kwalifikowalnych zalicza się wszystkie wydatki, o których mowa w ust. 1, spełniające kryteria kwalifikowalności wydatków, określone w art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

§ 13. 1. Wydatkiem kwalifikowalnym w przypadku pomocy na pokrycie wydatków, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. a, jest wartość zakupu wyrobów budowlanych w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1570) oraz koszt robót budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, 961, 1165 i 1250) dotyczący dostosowania pomieszczeń zakładu pracy, stosownie do potrzeb pracowników niepełnosprawnych.

2. Wartość zakupu wyrobów budowlanych oraz koszt robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, pomniejsza się o wartość nabycia takich samych wyrobów lub robót budowlanych, które zostałyby zakupione lub wykonane w związku z dostosowywaniem pomieszczeń do potrzeb pracowników pełnosprawnych.

3. Wartość zakupu wyrobów oraz koszt robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, dokumentuje się fakturą, rachunkiem lub innym równoważnym dokumentem księgowym wraz z dowodem zapłaty.

§ 14. 1. Wydatkiem kwalifikowalnym w przypadku pomocy na pokrycie wydatków, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. b, jest zakup środków trwałych stanowiących wyposażenie związane z przystosowaniem stanowiska pracy, umożliwiających wykonywanie przez pracownika niepełnosprawnego czynności w zakresie, w jakim takie same czynności byłyby wykonywane przez pracownika pełnosprawnego, oraz zakup sprzętu lub zakup i autoryzacja oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych, w tym technologii wspomagającej lub przystosowanej do potrzeb pracownika niepełnosprawnego.

2. Wartość zakupu środków trwałych, o których mowa w ust. 1, pomniejsza się o wartość takich samych środków trwałych, w przypadku gdy stanowiłyby one wyposażenie stanowiska pracy pracownika pełnosprawnego.

3. Wartość zakupu środków trwałych, o których mowa w ust. 1, dokumentuje się fakturą, rachunkiem lub innym równoważnym dokumentem księgowym wraz z dowodem zapłaty.

§ 15. Wydatkiem kwalifikowalnym w przypadku pomocy na pokrycie wydatków, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. c, jest wynagrodzenie pracowników pomagających pracownikowi niepełnosprawnemu w zakresie czynności ułatwiających komunikowanie się z otoczeniem, a także czynności niemożliwych bądź trudnych do samodzielnego wykonania przez pracownika niepełnosprawnego, za czas poświęcony wyłącznie na świadczenie tej pomocy.

§ 16. Pomoc na pokrycie wydatków związanych z dodatkowymi kosztami zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, podlega kumulacji z inną pomocą przeznaczoną na pokrycie dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych lub pomocą *de minimis*, niezależnie od jej formy i źródła i nie może

przekroczyć faktycznie poniesionych, podwyższonych kosztów zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych, które są kosztami dodatkowymi względem kosztów, które przedsiębiorca poniósłby, jeżeli zatrudniałby pracowników pełnosprawnych, przez okres, przez który pracownicy niepełnosprawni są w rzeczywistości zatrudniani.

§ 17. Pomoc, o której mowa w § 4, podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, w przypadku gdy pomoc przyznana jednemu beneficjentowi pomocy w ramach projektu przekroczy w okresie roku równowartość w złotych kwoty:

- 1) w przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji – 5 000 000 euro,
- 2) w przypadku pomocy na subsydiowanie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych – 10 000 000 euro,
- 3) w przypadku pomocy na pokrycie dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych – 10 000 000 euro

– obliczanej według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu udzielenia pomocy.

§ 18. W przypadku niedotrzymania z przyczyn leżących po stronie beneficjenta pomocy warunków dotyczących udzielania pomocy na subsydiowanie zatrudnienia, w tym w szczególności dotyczących wzrostu netto liczby pracowników u danego beneficjenta pomocy, okresu zatrudnienia oraz intensywności pomocy, beneficjent pomocy zwraca całość uzyskanej pomocy wraz z odsetkami naliczanymi jak dla zaległości podatkowych od dnia udzielenia pomocy.

Rozdział 4

Udzielanie pomocy publicznej na szkolenia

§ 19. 1. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w szkoleniu beneficjentów pomocy lub pracowników beneficjentów pomocy oddelegowanych na szkolenie jest udzielana zgodnie z przepisami *rozdziału I, sekcji 8 w rozdziale II⁵⁾* oraz przepisami *rozdziału III rozporządzenia Komisji⁵⁾*.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona na dofinansowanie szkoleń ogólnych i specjalistycznych kadr zarządzających i pracowników beneficjentów pomocy, w tym pracowników beneficjentów pomocy znajdujących się w okresie wypowiedzenia stosunku pracy lub stosunku służbowego.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 2, nie stanowi pomocy publicznej na szkolenia w przypadku, gdy pracownik beneficjenta pomocy będący w okresie wypowiedzenia stosunku pracy lub stosunku służbowego bezpośrednio po otrzymaniu wsparcia w postaci szkoleń zakończył stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz nie został ponownie zatrudniony przez tego samego pracodawcę będącego beneficjentem pomocy w okresie 6 miesięcy od dnia zakończenia udziału w szkoleniu.

§ 20. Wydatkami kwalifikowalnymi w przypadku pomocy na szkolenia są niezbędne do realizacji szkolenia wydatki poniesione na:

- 1) wynagrodzenia oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących szkolenie;
- 2) podróże służbowe oraz zakwaterowanie osób prowadzących szkolenie, beneficjentów pomocy oraz pracowników beneficjentów pomocy oddelegowanych na szkolenie;
- 3) pokrycie innych kosztów bieżących szkolenia, w tym kosztów materiałów szkoleniowych oraz ich dostawy;
- 4) najem lub dzierżawę pomieszczeń lub sprzętu związanych bezpośrednio z realizacją szkolenia lub raty spłat wartości początkowej sprzętu, należnej leasingodawcy z tytułu umowy leasingu operacyjnego do wysokości wartości początkowej z dnia zawarcia umowy leasingu, poniesione do dnia zakończenia realizacji szkolenia;
- 5) amortyzację narzędzi i wyposażenia, wyłącznie w zakresie, w jakim są one wykorzystywane do realizacji szkolenia;
- 6) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w jakim dotyczą szkolenia;
- 7) koszty ogólne związane z realizacją projektu szkoleniowego, w tym w szczególności koszty obsługi administracyjno-księgowej i finansowej, koszty najmu lub dzierżawy pomieszczeń na potrzeby obsługi projektu szkoleniowego – wyłącznie w przypadku gdy projekt szkoleniowy jest realizowany przez beneficjenta będącego jednocześnie beneficjentem pomocy albo na potrzeby konkretnego beneficjenta pomocy wskazanego we wniosku o dofinansowanie projektu, a także beneficjentów pomocy powiązanych z nim organizacyjnie, kapitałowo lub gospodarczo;
- 8) wynagrodzenia beneficjentów pomocy lub pracowników beneficjentów pomocy oddelegowanych na szkolenie obliczone za czas ich faktycznego uczestnictwa w szkoleniu;
- 9) wydatki, o których mowa w pkt 7 i 8, nie mogą przekroczyć łącznie sumy kwot pozostałych wydatków kwalifikowalnych określonych w pkt 1–6, zaś wydatki na wynagrodzenie nie mogą przekroczyć wysokości wkładu prywatnego beneficjenta pomocy.

§ 21. 1. Maksymalna intensywność pomocy liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do wydatków kwalifikowalnych w przypadku pomocy na szkolenia wynosi:

- 1) w przypadku szkoleń ogólnych:
 - a) 80% wydatków kwalifikowalnych przypadających na mikroprzedsiębiorcę lub małego przedsiębiorcę,
 - b) 70% wydatków kwalifikowalnych przypadających na średniego przedsiębiorcę,
 - c) 60% wydatków kwalifikowalnych przypadających na dużego przedsiębiorcę;
- 2) w przypadku szkoleń specjalistycznych:
 - a) 45% wydatków kwalifikowalnych przypadających na mikroprzedsiębiorcę lub małego przedsiębiorcę,
 - b) 35% wydatków kwalifikowalnych przypadających na średniego przedsiębiorcę,
 - c) 25% wydatków kwalifikowalnych przypadających na dużego przedsiębiorcę.

2. Intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, zwiększa się o 10 punktów procentowych, jednakże maksymalnie do 80%, w przypadku szkoleń skierowanych do pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji lub osób niepełnosprawnych.

3. W przypadku gdy:

- 1) szkolenie zawiera elementy szkolenia specjalistycznego i ogólnego, których nie można rozdzielić celem wyliczenia intensywności pomocy, o której mowa w ust. 1, lub
- 2) specjalistyczny lub ogólny charakter szkolenia nie może być ustalony

– przysługuje maksymalna intensywność pomocy przewidziana dla szkoleń specjalistycznych określona w ust. 1 pkt 2; przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 22. Pomoc na szkolenia może być udzielana łącznie z inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis*, niezależnie od jej formy i źródła, w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych, jeżeli łączna intensywność pomocy nie przekroczy maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w § 21 ust. 1 i 2.

§ 23. W przypadku niedotrzymania z przyczyn leżących po stronie beneficjenta pomocy warunków dotyczących udzielania pomocy na szkolenia, w tym w szczególności dotyczących intensywności pomocy, beneficjent pomocy zwraca całość uzyskanej pomocy wraz z odsetkami naliczanymi jak dla zaległości podatkowych od dnia udzielenia pomocy.

§ 24. Pomoc, o której mowa w § 19 ust. 1, podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, w przypadku gdy kwota pomocy brutto na pokrycie wydatków kwalifikowalnych w ramach pomocy na szkolenia udzielona jednemu beneficjentowi pomocy w ramach jednego projektu szkoleniowego przekroczy równowartość w złotych kwoty 2 000 000 euro według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu udzielenia pomocy.

Rozdział 5

Udzielanie pomocy publicznej na usługi doradcze dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

§ 25. Pomoc na pokrycie kosztów zakupu usług doradczych przez mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców jest udzielana zgodnie z przepisami *rozdziału I, art. 26*⁵⁾ oraz przepisami *rozdziału III rozporządzenia Komisji*⁵⁾.

§ 26. 1. Do wydatków kwalifikowalnych zalicza się poniesione przez beneficjenta pomocy wydatki na zakup usług doradczych od podmiotów zewnętrznych.

2. Do wydatków kwalifikowalnych nie zalicza się poniesionych przez beneficjenta pomocy wydatków na zakup usług doradztwa podatkowego, prawniczych lub reklamowych, które stanowią element stałej lub okresowej działalności beneficjenta pomocy lub są związane z bieżącymi wydatkami operacyjnymi beneficjenta pomocy.

§ 27. 1. Maksymalna intensywność pomocy liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do wydatków kwalifikowalnych wynosi 50%.

2. Pomoc na usługi doradcze dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców może być udzielana łącznie z inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis*, niezależnie od jej formy i źródła, w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych, jeżeli łączna intensywność pomocy nie przekroczy maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w ust. 1.

§ 28. Pomoc, o której mowa w § 25, podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, w przypadku gdy kwota pomocy brutto na pokrycie zakupu usług doradczych udzielona jednemu beneficjentowi pomocy w ramach jednego projektu przekroczy równowartość w złotych kwoty 2 000 000 euro według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu udzielenia pomocy.

§ 29. W przypadku niedotrzymania z przyczyn leżących po stronie beneficjenta pomocy warunków dotyczących udzielania pomocy na usługi doradcze dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, beneficjent pomocy zwraca całość uzyskanej pomocy wraz z odsetkami naliczanymi jak dla zaległości podatkowych od dnia udzielenia pomocy.

Rozdział 6

Udzielanie pomocy na tymczasowe zatrudnienie wysoko wykwalifikowanego personelu

§ 30. Pomoc na tymczasowe zatrudnienie wysoko wykwalifikowanego personelu oddelegowanego z jednostki naukowej lub dużego przedsiębiorcy do mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy jest udzielana zgodnie z przepisami *rozdziału I, art. 37⁵⁾* oraz przepisami *rozdziału III rozporządzenia Komisji⁵⁾*.

§ 31. 1. Wysoko wykwalifikowany personel musi łącznie spełniać następujące warunki:

- 1) nie zastępuje już zatrudnionego personelu, lecz jest zatrudniony na nowym stanowisku pracy u beneficjenta pomocy;
- 2) przed oddelegowaniem jest zatrudniony w jednostce naukowej lub dużym przedsiębiorstwie od co najmniej 2 lat;
- 3) będzie prowadził działalność w obszarze badań naukowych, prac rozwojowych i innowacji u beneficjenta pomocy.

2. Wysoko wykwalifikowany personel podejmuje zatrudnienie w małym lub średnim przedsiębiorstwie na podstawie:

- 1) umowy o pracę na czas określony albo umowy cywilnoprawnej, przy czym uzyskuje urlop bezpłatny u dotychczasowego pracodawcy albo
- 2) umowy o pracę na czas określony w niepełnym wymiarze czasu pracy albo umowy cywilnoprawnej, przy czym wykonuje pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy u dotychczasowego pracodawcy.

3. Wydatkami kwalifikowalnymi w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 1, są wszystkie poniesione koszty związane z tymczasowym zatrudnieniem wysoko wykwalifikowanego personelu, w tym w szczególności:

- 1) koszt wynagrodzenia brutto oraz opłaconych od wynagrodzeń obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne;
- 2) koszty dojazdów i przejazdów z miejsca zamieszkania do miejsca zatrudnienia;
- 3) koszty skorzystania z usług agencji pośrednictwa pracy;
- 4) dodatek z tytułu zmiany miejsca pracy.

4. Do wydatków kwalifikowalnych nie zalicza się kosztów zakupu usług doradczych, o których mowa w przepisach rozdziału 5.

5. Pomoc, o której mowa w § 30, może być udzielana przez okres nie dłuższy niż 3 lata.

6. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w § 30, wynosi 50% wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 3, na osobę poniesionych przez przedsiębiorstwo.

7. Pomoc, o której mowa w § 30, może być udzielana łącznie z inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis*, niezależnie od jej formy i źródła, w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych, jeżeli łączna intensywność pomocy nie przekroczy maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w ust. 6.

8. W przypadku niedotrzymania z przyczyn leżących po stronie beneficjenta pomocy warunków dotyczących udzielania pomocy na tymczasowe zatrudnianie wysoko wykwalifikowanego personelu, beneficjent pomocy zwraca całość uzyskanej pomocy wraz z odsetkami naliczanymi jak dla zaległości podatkowych od dnia udzielenia pomocy.

Rozdział 7

Udzielanie pomocy *de minimis*

§ 32. 1. Pomoc *de minimis* jest udzielana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*, zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013”.

2. Pomoc *de minimis* nie może być udzielana:

- 1) na pokrycie wydatków kwalifikowalnych lub jednemu przedsiębiorstwu działającemu w sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013;
- 2) na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów przez jedno przedsiębiorstwo prowadzące działalność zarobkową w zakresie transportu drogowego towarów.

3. W przypadku gdy beneficjent pomocy prowadzi działalność zarobkową w sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, a także inną działalność, w odniesieniu do której stosuje się przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, oraz zapewnił rozdzielenie organizacyjne obu działalności lub wyodrębnienie przychodów i kosztów w ramach prowadzonej działalności, wówczas pomocy *de minimis* udziela się na pokrycie wydatków kwalifikowalnych ponoszonych w ramach działalności, która nie jest objęta wyłączeniem, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

§ 33. 1. Pomoc, o której mowa w § 32 ust. 1, może być przeznaczona w szczególności na:

- 1) pokrycie dodatkowych wydatków kwalifikowalnych bezpośrednio związanych z realizacją projektu, które nie stanowią pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia, pomocy na szkolenia, pomocy na usługi doradcze dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców lub pomocy na tymczasowe zatrudnienie wysoko wykwalifikowanego personelu, w tym w szczególności wydatków przeznaczonych na zakup pojazdów i mebli, a także adaptację budynków, pomieszczeń i miejsc pracy, w których odbywa się szkolenie, na potrzeby osób niepełnosprawnych;
- 2) uzyskanie środków finansowych na rozwój przedsiębiorczości przez beneficjentów pomocy, z wyłączeniem podmiotów, które w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu posiadały wpis do rejestru *Ewidencji Działalności Gospodarczej*⁶⁾, były zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym lub prowadziły działalność gospodarczą na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) zakup usług doradczych i szkoleniowych oraz uzyskanie wsparcia pomostowego w postaci bezpośredniej i bezzwrotnej pomocy kapitałowej przez beneficjentów pomocy, w okresie do 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy o udzielenie wsparcia;
- 3a) na tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości ze środków instrumentów inżynierii finansowej;
- 4) pokrycie innych wydatków kwalifikowalnych ponoszonych w ramach realizowanego projektu, w tym w szczególności wydatków związanych z:
 - a) doposażeniem i wyposażeniem stanowiska pracy w ramach projektu subsydiowanego zatrudnienia do wysokości nieprzekraczającej 10% wartości wydatków kwalifikowalnych projektu,
 - b) pokryciem kosztów uczestnictwa w szkoleniu beneficjenta pomocy lub pracowników beneficjenta pomocy,
 - c) pokryciem kosztów zakupu usług doradczych dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców,
 - d) pokryciem kosztów związanych z tymczasowym zatrudnieniem wysoko wykwalifikowanego personelu,
 - e) pokryciem kosztów ogólnych w ramach projektu obejmującego pomoc na subsydiowanie zatrudnienia, pomoc na usługi doradcze dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców lub pomoc na tymczasowe zatrudnienie wysoko wykwalifikowanego personelu, w tym w szczególności kosztów obsługi administracyjno-księgowej i finansowej projektu oraz najmu lub dzierżawy pomieszczeń na potrzeby obsługi projektu – w przypadku gdy projekt jest realizowany przez beneficjenta będącego jednocześnie beneficjentem pomocy lub na potrzeby konkretnego beneficjenta pomocy wskazanego we wniosku o dofinansowanie projektu, a także beneficjentów pomocy powiązanych z nim organizacyjnie, kapitałowo lub gospodarczo,
 - f) organizacją staży i szkoleń praktycznych dla pracowników przedsiębiorstw w jednostkach naukowych oraz pracowników naukowych w przedsiębiorstwach, jeżeli pracownik naukowy skierowany do odbycia stażu będzie wykonywał pracę bezpośrednio związaną z bieżącą działalnością przedsiębiorstwa, do którego został skierowany w celu odbycia stażu lub szkolenia praktycznego oraz gdy praca ta będzie prowadzić bezpośrednio do przysporzenia korzyści ekonomicznej na rzecz przedsiębiorcy,
 - g) zakupem wartości niematerialnych i prawnych, niezbędnych do prowadzenia działalności, o której mowa w § 31 ust. 1 pkt 3,
 - h) działalnością podmiotów sektora ekonomii społecznej,
 - i) funkcjonowaniem niepublicznych placówek kształcenia ustawicznego, praktycznego i doskonalenia zawodowego w zakresie kształcenia formalnego,
 - j) subsydiowaniem zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych – pod warunkiem, że:
 - utworzone miejsce pracy stanowi wzrost netto liczby pracowników u danego beneficjenta pomocy,
 - pracownicy są uprawnieni do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej 12 miesięcy,
 - umowa o pracę zawarta z pracownikiem może zostać rozwiązana tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

1a. Wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 3a, udzielanej w formie pożyczek, wyrażana jest za pomocą ekwiwalentu dotacji brutto, przy zastosowaniu przepisu art. 4 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

⁶⁾ Obecnie: Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, na podstawie art. 68 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. poz. 97), która weszła w życie z dniem 7 marca 2009 r.; wszedł w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b, nie stanowią pomocy *de minimis*, w przypadku gdy pracownik beneficjenta pomocy po otrzymaniu wsparcia w postaci szkoleń zakończył stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz nie został ponownie zatrudniony przez tego samego pracodawcę będącego beneficjentem pomocy w okresie 6 miesięcy od dnia zakończenia udziału w szkoleniu.

3. Do wydatków kwalifikowalnych zalicza się wszystkie wydatki, o których mowa w ust. 1, spełniające kryteria kwalifikowalności wydatków, określone w art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

4. Pomoc może być udzielona na pokrycie do 100% wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1.

5. Pomoc, o której mowa w ust. 1 pkt 3a, nie ma zastosowania do pożyczek oprocentowanych według stopy referencyjnej obliczanej przy zastosowaniu obowiązującej stopy bazowej oraz marży ustalonej w oparciu o komunikat Komisji Europejskiej w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.01.2008, str. 6), udzielanych przedsiębiorcom niespełniającym kryterium zagrożonego przedsiębiorcy w rozumieniu komunikatu Komisji Wytuczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2, z późn. zm.)⁷⁾.

§ 34. 1. Pomoc *de minimis* nie może zostać udzielona jednemu przedsiębiorstwu, które w bieżącym roku podatkowym oraz w dwóch poprzedzających go latach podatkowych otrzymało pomoc *de minimis* z różnych źródeł i w różnych formach, której wartość brutto łącznie z pomocą, o którą się ubiega, przekracza równowartość w złotych kwoty 200 000 euro, a w przypadku jednego przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w sektorze transportu drogowego towarów – równowartość w złotych kwoty 100 000 euro, obliczonych według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu udzielenia pomocy.

1a. W przypadku gdy jedno przedsiębiorstwo prowadzi, poza działalnością w sektorze transportu drogowego towarów, inną działalność, w odniesieniu do której stosuje się pułap pomocy *de minimis* w wysokości 200 000 euro, o którym mowa w ust. 1, wówczas pułap pomocy *de minimis* w wysokości 100 000 euro, o którym mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie w odniesieniu do działalności w sektorze transportu drogowego towarów, o ile zapewniono rozdzielenie organizacyjne obu działalności lub wyodrębniono przychody i koszty w ramach prowadzonej działalności.

2. Pomoc, o której mowa w § 32 ust. 1, może być udzielana z pomocą publiczną lub wsparciem ze środków Unii Europejskiej w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego przeznaczenia w przepisach prawa Unii Europejskiej.

3. W przypadku niedotrzymania warunków dotyczących udzielania pomocy *de minimis*, beneficjent pomocy zwraca całość uzyskanej pomocy wraz z odsetkami naliczanymi jak dla zaległości podatkowych od dnia udzielenia pomocy.

Rozdział 8

Efekt zachęty

§ 35. 1. Rozporządzenie ma zastosowanie do pomocy, o której mowa w przepisach rozdziałów 3–6, wyłącznie w przypadku gdy pomoc ta wywołuje efekt zachęty.

2. Uznaje się, że pomoc przyznana mikroprzedsiębiorcom, małym i średnim przedsiębiorcom wywołuje efekt zachęty, jeśli wniosek o przyznanie pomocy został złożony przez beneficjenta pomocy do właściwej instytucji przed rozpoczęciem realizacji projektu lub zadań objętych pomocą w ramach projektu.

3. Uznaje się, że pomoc przyznana dużym przedsiębiorcom wywołuje efekt zachęty, jeśli wniosek o przyznanie pomocy został złożony do właściwej instytucji przed rozpoczęciem realizacji projektu lub zadań objętych pomocą publiczną w ramach projektu, a z dokumentacji niezbędnej do udzielenia pomocy, w tym z analizy wewnętrznej lub innego dokumentu wewnętrznego opracowanego przez beneficjenta pomocy, wynika, że w rezultacie otrzymanej pomocy zostanie spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:

- 1) rozmiar działań podejmowanych w ramach projektu zostanie znacząco zwiększony;
- 2) zasięg projektu zostanie znacząco rozszerzony;
- 3) całkowita kwota wydana przez przedsiębiorcę na projekt zostanie znacząco zwiększona;
- 4) nastąpi znaczne przyspieszenie realizacji projektu.

4. Podmiot udzielający pomocy sprawdza, przed udzieleniem przedsiębiorcy pomocy publicznej, spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3, na podstawie informacji zawartych we wniosku o przyznanie pomocy, o którym mowa w ust. 2.

⁷⁾ Wytuczne zostały zastąpione przez wytuczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz. Urz. UE C 249 z 31.07.2014, str. 1).

5. Uznaje się, że pomoc na subsydiowanie zatrudnienia pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i bardzo niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych wywołuje efekt zachęty, jeżeli udzielona pomoc prowadzi do zwiększenia liczby netto zatrudnionych odpowiednio pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub bardzo niekorzystnej sytuacji lub pracowników niepełnosprawnych.

6. Uznaje się, że pomoc na pokrycie dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych wywołuje efekt zachęty, jeżeli wydatki kwalifikowalne poniesione przez beneficjenta pomocy przekraczają koszty, jakie musiałby ponieść beneficjent pomocy w przypadku zatrudnienia pracowników pełnosprawnych.

Rozdział 9

Tryb udzielania pomocy

§ 36. Pomoc może być udzielana, z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu, w projektach:

- 1) systemowych;
- 2) wyłonionych w trybie konkursu.

§ 37. Pomoc jest udzielana zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 6 i 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

§ 38. Beneficjent pomocy może otrzymać pomoc po spełnieniu kryteriów odnoszących się do:

- 1) celu i przedmiotu realizacji projektu;
- 2) wydatków kwalifikowalnych projektu;
- 3) intensywności pomocy;
- 4) maksymalnych wartości pomocy.

§ 39. Beneficjent pomocy do dnia zawarcia umowy o udzielenie pomocy przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy następujące dokumenty:

- 1) w przypadku pomocy innej niż pomoc *de minimis*: informacje albo oświadczenia, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 2) w przypadku pomocy *de minimis*:
 - a) informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
 - b) zaświadczenia o pomocy *de minimis* albo oświadczenie o wielkości pomocy *de minimis* albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, dotyczące bieżącego roku podatkowego i dwóch poprzednich lat podatkowych.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 40. 1. Do umów o dofinansowanie oraz umów o przystąpieniu do projektu, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wniosków o udzielenie pomocy złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz do umów zawartych na podstawie tych wniosków stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 41.⁸⁾ Rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2014 r. w odniesieniu do pomocy publicznej, o której mowa w rozdziałach 3–6, oraz do dnia 31 grudnia 2015 r. w odniesieniu do wszystkich wydatków kwalifikowalnych objętych pomocą *de minimis*, z zastrzeżeniem § 41a.

§ 41a.⁹⁾ Rozporządzenie stosuje się do dnia 31 marca 2017 r. w odniesieniu do wydatków kwalifikowalnych objętych pomocą *de minimis*, o której mowa w § 33 ust. 1 pkt 3a.

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2010 r.¹⁰⁾

⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 10 listopada 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Dz. U. poz. 1986), które weszło w życie z dniem 12 grudnia 2015 r.

⁹⁾ Dodany przez § 1 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 8.

¹⁰⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Dz. U. poz. 557 i 1484).